13/01/2023

Благодарствен молебен в Патриаршеската катедрала по повод деветдесетия рожден ден на Н.Ц.В. Княгиня Мария Луиза

На 13 януари в ПКСХП “Св. Александър Невски” бе отслужен благодарствен молебен по повод изпълването на благословената деветдесета годишнина на Нейно Царско Височество Княгиня Мария Луиза.

Молитвеното последование бе възглавено от Негово Високопреосвещенство Пловдивския митрополит Николай, който бе в съслужение с Техни Високопреосвещенства митрополитите Великотърновски Григорий, Варненски и Великопреславски Йоан, Неврокопски Серафим, Старозагорски Киприан, Врачански Григорий и Видински Даниил, както и с Техни Преосвещенства епископите Велички Сионий, Знеполски Арсений, Белоградчишки Поликарп, Смоленски Висарион и Браницки Пахомий, архим. Василий, архим. Евтимий, храмовото духовенство, свещеници от столицата и протодяконите Александър Нешев и Деян Коруноски и дякон Слави Спасов.

Молитвено участие в благодарствения молебен взеха Негово Величество Цар

Симеон II, Нейно Царско Височество Княгиня Мария Луиза синовете й Техни Сиятелства Принц Карл-Борис и Принц Херман цу Лайнинген, правнуци на Царя-Освободител Александър II, дъщеря й Княгиня Александра фон Кохари със съпруга си Жорж Магаляеш, потомък на Фернандо Магелан с децата им, най-малкият й син Павел Хробок, Княз фон Кохари. Нейно Царско Височество Княгиня Калина със съпруга си Антонио Китин Муньос-Валкарсел и сина им Княз Симеон Хасан.

Сред гостите бяха и хора, с които през последните 32 години, Княгинята е работила за стотици благотворителни инициативи в България. На молебена имаше представители на Българския червен кръст, присъства президентът Евънс на Американския университет в Благоевград, на чийто Борд Княгинята е от 24 години член. Представители имаше и от десетки младежки монархически и патриотични организации, Съюза на възпитаниците на Военното на Негово Величество Училище и родолюбивото запасно войнство, на женски благотворителни организации, на Тракийските дружества в България, евродепутати и членове на Народното събрание, обществеици, представители на Висшите училища, кмета на град Пловдив, кметове на населени места, председателя на Научния съвет и действителните членове на Царското историческо общество и др.

Високопреосвещеният Пловдивски митрополит Николай се обърна със слово, от името на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и Св. Синод на БПЦ-БП, в което каза:

“Ваше Царско Височество,

В деня на Вашето рождение над столицата на България София са проехтели 21 топовни салюта, а хилядно множество се е стекло, за да изрази радостта на целия народ от това, че Бог е дарил царското семейство, а с това и страната ни с рожба. Два дни по-късно, Вие сте получила Свето кръщение и сте била приета в лоното на Светата православна църква. Кръстена сте от блаженопочившия митрополит Стефан и по-сетнешен Български екзарх, а Ваш възприемник е председателят на Народното събрание Александър Малинов. Нека кажа още веднъж, за да се осмисли значимостта на държавния акт – Вие сте била кръстена от предстоятеля на църквата и сте била приета от свещената купел от целия български народ в лицето на най-висшия представител на законодателния орган. От мига на Вашето раждане и на Вашето кръщение Вие сте в обятията на българската Църквата и на българския народ и Ви уверявам, че това и до ден днешен е така.

Няма да се спирам на перипетиите, през които сте преминала във Вашият живот. Това, че толкова малка, заедно с Вашия брат, Негово Величество Симеон II, сте загубили баща си е печално и не бива да се случва на никое дете. Това, че скоро след това сте била прокудена със семейството си от Родината си е следствие от историческите превратности, на които жертва стана целия наш народ. Съжаляваме и страдаме заедно с Вас, но за съжаление историята е такава, каквато е. Не можем да я променим, но сме длъжни да я помним.

Аз, например, си спомням как бяхте посрещната в София през 1991 година, когато като първи член на царското семейство стъпихте отново на родна земя. В Пловдив още пазят незабравим спомен от посещението Ви с Вашата блаженопочивша майка, Нейно Величество царицата-майка Йоана. Тези хилядни митинги, тези овации и сълзи в очите особено на по-възрастните българки и българи, Ваши връстници, дано са изкупили макар и малко огорченията, които сте претърпели. Със сигурност народната любов към Вас и Вашето семейство, която беше проявена тогава и беше многократно проявявана и по-късно да са Ви убедили, че България Ви счита за своя дъщеря, плът от плътта и кръв от кръвта на народа.

Със сигурност във Вашия живот имате много заслуги и постижения, на първо място децата и семейството Ви. Това, което от гледна точка на българската държавност е огромна Ваша заслуга е, че през всичките тези години, в изгнание и у нас, Вие сте неотклонно до своя брат, Негово Величество Царя на българите и скромно, тихо, понякога незабележимо за широката публика, но стабилно и твърдо го подкрепяте. Ние много добре знаем какво Негово Величество направи за българската държава и за българския народ, за това до каква степен неговите лични авторитет и усилия направиха възможно днес България да е отново интегрална част от семейството на европейските народи. Ние никога няма да забравим какво Негово Величество направи за Българската Православна Църква, като помогна да бъде преодолян печалния разкол. Всеки човек, а особено държавникът, когато трябва да вземе трудни и отговорни решения има нужда да се допита до близките си хора, до семейството си и до братята или сестрите си, от които да потърси подкрепа и съвет. Негово Величество не веднъж е споменавал колко близка сте Вие до сърцето му. Сигурни сме, че както в решителни моменти той се е осланял на съвета на своята съпруга, Нейно Величество Царица Маргарита и на своето семейство, така се е обръщал за съвет и към Вас. А Вие всякога сте му давала добри съвети и искрената подкрепа като любяща сестра. Аз съм

сигурен, че той нееднократно Ви е благодарил за предаността. Благодарим Ви и ние, защото Вашата любов и Вашата преданост към царствения Ви брат са израз на любовта Ви към българите и към България, на които Вашето семейство, в два исторически периода, беше олицетворение, а за Българската Православна Църква, заради, Божествения характер на царската власт, винаги ще бъде Божия милост и благословение.

В заключение искам да споделя един малък, но много важен детайл от Вашата лична история, който, когато го научих изключително ме затрогна. Вашата леля княгиня Евдокия, сестра на о'Бозе почившия цар Борис III, Ви е завещала личният си молитвеник, на чиято първа страница е била написала „На Мария-Луиза, която говори с Бога на български." Живяла в чуждоезична среда Вие сте говорила с Бога на български език! Това е не просто красиво, в тези жестове се крие истинското достойнство на хората от царствен род. Които дори в изгнание, далеч от Родината, почувстват ли нужда да се обърнат към Бога се обръщат към него само и единствено на родния си език. Защото Бог е пожелал тяхната лична съдба да бъде вплетена в съдбата на Родината им, в което всъщност е Божествения смисъл на историята.

Моята молба към Вас е – като, разбира се Ви пожелавам още много дълги години здраве и живот – да подарите и Вие на Вашите деца и племенници, не като завещание, а още от сега, по един български молитвеник и да напишете на него думите на Вашата леля: „... за да говори с Бога на български". Подканете ги да казват заедно с Вас всеки ден по една скромна молитва за българския народ и за България, както сме сигурни, че я казвате Вие. За онази България, която Ви обича от деня на Вашето рождение и която има толкова голяма нужда от тази Ваша молитва днес.

Ваше Царско Височество!

Ето, че бе воля Божия да посрещнете и отпразнувате своята благословена 90-та годишнина в Родината! Позволете ми от името на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и Високопреосвещените ми събратя синодални митрополити, преосвещените епископи и духовенство да Ви пожелая още дълги благословени със здраве, сили и духовни радости години!

Бог да Ви помага, Бог да Ви закриля, Ваше Царско Височество и да дарува на Вас, Вашите деца и близки многая и благая лета".

След словото си митрополит Николай подари икона на Майката Божия на Н.Ц.В. Княгиня Мария Луиза. В края на благодарствения молебен бе изпято

многолетствие за Българския патриарх Неофит и Св. Синод на БПЦ-БП, за Негово Величество Цар Симеон II, за Нейно Царско Височество Княгиня Мария Луиза, за Царския дом, за правителствуващия синклит и за целия български народ.

bg-patriarshia.bg